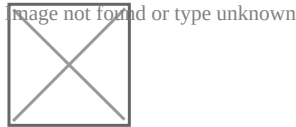

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 - 28 Ιουλίου 1986)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης, ο λάτρης της Παναγίας (φωτ. Γέροντας Ιγνατίου Νεοσκητιώτη)

Γεννήθηκε ο κατά κόσμον Θεοφάνης Πάγκαλος στο χωριό Ρέθι Κορινθίας το 1897, από ευσεβείς, πολύτεκνους και πλούσιους γονείς σε πνευματικά και υλικά αγαθά. Τη νεότητα του διήλθε μελετώντας τα έργα του όσιου Νικοδήμου του Αγιορείτου και επισκεπτόμενος μονές και εκκλησίες. Από νωρίς είχε πάρει την απόφαση για τη μοναχική του αφιέρωση.

Το 1925 ήλθε στο Άγιον Όρος και υπετάγη στον ενάρετο Γέροντα Ιωακείμ (f 1943) της Καλύβης των Αγίων Αναργύρων της Νέας Σκήτης. Εκάρη μοναχός το 1926. Αγάπησε θερμά την ασκητική ζωή δι' όλου του βίου του. Νηστεία, αγρυπνία, κακοπάθεια, ακτημοσύνη, υπακοή, υπομονή, προσευχή, ταπείνωση τον στόλιζαν. Υπόμενε το κρύο του χειμώνα δίχως καμία θέρμανση. Δεν του αρκούσαν οι καθιερωμένες νηστείες της Εκκλησίας, αλλά πρόσθετε και άλλες. Απόφευγε να μαγειρεύει μόνος του. Αν του έδιναν κάτι, το έτρωγε. Είχε την αλυσία των παλαιών πατέρων και δεν μύριζε. Έλεγε ακατάπαυστα την ευχή του Ιησού. Η ψυχική καθαρότητα και η πηγαία ταπεινότητά του τον έκανε αγαπητό σε όλους τους πατέρες.

Οι ένθεες αρετές στόλιζαν την αγνή του καρδιά. Με την ανεξικακία του συμπαθούσε και τους συκοφάντες του. Τους συκοφάντες του θεωρούσε ευεργέτες του. Ο δαίμονας τον πολεμούσε κι εκείνος τον αντιπολεμούσε επιτήδεια και νικηφόρα. Δεν άφηνε το νου του να παρασυρθεί από μάταιους λογισμούς. «Δεν φθάνει που απαρνηθήκαμε τον κόσμο», έλεγε, «αλλά πρέπει να ευαρεστήσουμε και τον Θεό». Είδε τον Κύριο να του λέει πως όλοι οι μοναχοί δεν σώζονται. Δεν αιχμαλωτίσθηκε ποτέ από υλικά πράγματα. Το νου του είχε μόνιμα στραμμένο στα

ουράνια. Είχε μία χάρη το πρόσωπό του. Γαλήνευε κανείς μόνο που τον έβλεπε. Είχε παιδική ψυχή, απλότητα, ακακία, αγαθότητα. Την αρετή του την έκρυβε επισταμένως. Μερικές φορές λόγω της μακαρίας απλότητάς του φανερωνόταν.

Είχε μαθητεύσει στον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή († 1959) και ήταν επιμελής εργάτης της νοεράς προσευχής. Απλά έλεγε: «Μόνη της έρχεται μέσα μου η ευχή, δεν καταβάλλω προσπάθεια, αβίαστα την λέγω». Ευχάριστα και πρόθυμα προσευχόταν για όποιον του το ζητούσε. Οι δαίμονες, κατά το κοινώς λεγόμενο, είχαν βρει τον μπελά τους μαζί του. Η αυτομεμψία τον χαρακτήριζε, γιατί ήταν αληθινά ταπεινός. Δεν πίστευε ότι θα εισέλθει στον παράδεισο. Είχε μία φυσική ευγένεια, λεπτότητα και χάρη παντού και πάντοτε.

Είχε μεγάλη ευλάβεια στους Αγίους Ανάργυρους, τους προστάτες της Καλύβης του. Πολλές φορές είδε τα θαύματά τους στη ζωή του και τους είχε ένθερμους και αχώριστους φίλους του, τους ονόμαζε «χρυσά παλληκάρια». Όλα του τα προβλήματα τα έλυνε διά των αγίων. Κάποτε που ήταν πολύ άρρωστος, πήγε στην εικόνα τους κι άκουσε να του λένε το εξής θαυμάσιο και αξιοπρόσεκτο: «Εμείς, Γέροντα, σε θεραπεύουμε, εάν θέλεις, αλλά αυτό δεν σε συμφέρει!». Στο τέλος της ζωής του τυφλώθηκε τελείως, φωτίσθηκαν όμως τότε πιό πολύ τα μάτια της ψυχής του. Πήγαιναν να τον παρηγορήσουν και παρηγορούνταν οι ίδιοι. Η ζωή του κύλησε μέσα σε θεία και αποκαλυπτικά οράματα. Οι επιθέσεις του πονηρού πολλές. Οι πρεσβείες των αγίων δυνατές και η σκέπη της Θεοτόκου σωστική.

Υπόμενε ασθένειες, γηρατειά, τύφλωση γενναία. Είχε όμως κουρασθεί και ήθελε να φύγει από τη ζωή. Είχε προγευθεί ουράνιες δωρεές της θείας Χάριτος κι επιθυμούσε την αιώνια ζωή. Προσευχόμενος απήλθε της παρούσης ματαιότητας. Ανεπαύθη στις 15.7.1986. Ένας ιερέυς της σκήτης που έκανε σαρανταλείτουργο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του, είδε τον Γέροντα Θεοφύλακτο αναπαυμένο με πολλή δόξα σε ολόφωτο ανάκτορο...

Ο βιογράφος του ιερομόναχος Πρόδρομος στο τέλος της ωραίας βιογραφίας του σημειώνει: «Μυρίπνοο άνθος της Χάριτος του Θεού υπήρξε και ο Γέρων Θεοφύλακτος, που με το άρωμα της αγιότητός του κατηύφρανε τους συνασκητάς του και με τους ασκητικούς του αγώνες ευλόγησε την αθωνική γη».

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης, ο διακονητής των Αγίων Αναργύρων (φωτ. ιερομ. Π.

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης, ο διακονητής των Αγίων Αναργύρων (φωτ. ιερομ. Προδρόμ.

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης, ο διακονητής των Αγίων Αναργύρων (φωτ. ιερομ. Π.

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης, ο διακονητής των Αγίων Αναργύρων (φωτ. ιερομ. Προδρόμ.

Axion Estin, Geronta Theofilaktou, Kyriako Neas Skitis

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης, ο διακονητής των Αγίων Αναργύρων (φωτ. ιερομ. Π.

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης, ο διακονητής των Αγίων Αναργύρων (φωτ. ιερομ. Π.

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Image not found or type unknown

Μοναχός Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης (1910 – 28 Ιουλίου 1986)

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Προδρόμου Νεοσκητιώτου μονάχου, Ο Γέρων Θεοφύλακτος ο Νεοσκητιώτης, το ευωδέστατον άνθος της Χάριτος, Άγιον Όρος 2007.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Γ΄ - 1956-1983, σελ. 1153-1156, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.